

GERMANOR

BUTLLETI D'INFORMACIO

BESALU I COMARCA

Besalú 19 septembre 1.971

EXEMPLAR nº 6

"Que ets felic infant assegut a terra,
jugant tot el mati amb un branquilló trencat.
Enfeinat amb els meus càlculs, somric del teu joc
i vaig afegint xifres mentre s'escolen les hores.
Potser tu m'esguardes i penses: Amb quin joc estúpid
fas malbé el teu mati".
Infant, jo ho oblidat l'art d'abstreure'm
en bastonets i pastissos de fang.
Cerco joguines costoses i aferro pilòts
d'or i d'argent. Tu crees amb el que trobes els
teus jocs, joiosos i jo despenc el meu temps
i la meva força per coses que mai no puc assolir.
Lluito per travessar el mar del desig amb la meva
fràgil canoa i oblido que també jo estic jugant
un joc".

R. Tagore.-

LA LLAR I LA TELEVISIO

Un dels problemes més grossos, segons es dedueix dels diàlegs amb els pares, de l'educació dels fills, és el que podriem anomenar "Primera rebel·lió juvenívola". Després vindrà la "Solemne"

Es pot situar aquesta primera revolta cap els 12-13 anys, i es caracteritza per un no explicar res als pares, dir paraules gruixudes, no respectar l'autoritat dels grans, etc.

Aquest canvi escandalitza a molts pares, acostumats abans d'aquesta edat a l'obediència del nen, que no es creuen mereixen dors de semblant tracte ni veuen quines puguin haver estat les causes d'aquest trencament de l'unió pares-fills. (Que en alguns casos pot ser insignificant, però que ja indica el començament d'alguna cosa)

De les moltes idees que el tema suggereix, solament una, en faig notar doncs l'espai no permet fer filigranes.

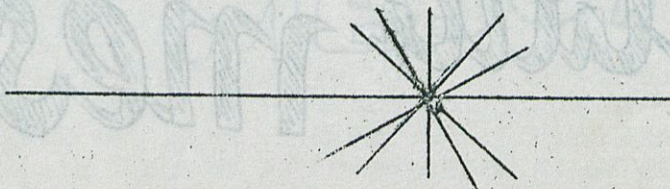
Es una mena de paràbola aplicada al tema:

En els temps dels nostres avis existia un element educatiu de primer ordre i que avui hem perdut: La llar de foc.

Sentats entorn d'ella, es xafardejava i es resava el rosari, es criticava i es contaven rondalles, per finalment comentar els esdeveniments del dia. Aquestes vetllades eren altament educatives. Hi havia en elles un contacte entre les persones. Hi havia un caliu.

Avui, hem canviat la llar de foc per una televisió.

Josep Varela Serra-Bargalló.-

HISTORIA DE BESALU

Durant el bon govern del comte Bernat Tallaferro i a pres del mateix, el Papa Bonet VIII donà una bula per la que s'elevava l'església de Sant Salvador, Sant Genís i Sant Miquel Arcàngel de Besalú (més tard de Santa Maria) on Seu Episcopal, consagrant-ne bisbe a Guifré, fill del comte, el 12 de joner del 1.017.

Poca durada tingué tant d'honor per a la nostra vila, ja que al morir Bernat tres anys més tard, el mateix Papa, atenent les peticions del bisbes de Girona i Vic i més tard dels de Urgell i Barcelona, traslladà la capital del bisbat a Sant Joan de Ripoll, formant un nou bisbat i mantinent-hi bisbe el mateix Guifré. No contents encara continuaren les pressions al Papa Joan XIX fins que aquest resolgué portar a Guifré a la diòcessis de Carcassona que estava vacant per la mort del bisbe que l'ocupava.

GUILLEM (1.020- 1.052). Tingué el sobrenom de "el Gras". Fou el fill gran del dit comte i el succeí en el comtat de Besalú. Home envejós i molt amic de les riqueses fins arribar a l'expropiació de les que tenien esglésies i monestirs. Per aixó i d'altres coses pitjors el Papa l'excomunicà. Més tard logrà l'aixecament d'aquesta excomunió i es distingí per la pietat i protegí a algunos cases religioses. Quan morí fou sepultat en la mateixa sepultura de son pare.

GUILLEM II (1.052 - 1.066).—Fill de Guillem "el Gras" fôu consagrar per Boronguer, bisbe de Girona, l'església del castell dels comtes. Morí assassinat, tal vegada sota el consentiment de son germà.

(continuarà)

cada mes

FESTA

MAJOR

L'OVELLA PERDUDA

Tots els dies, quan el sol començava a amagar-se, en Manel cridava les seves ovelles i, content, cantant o tocant l'armònica, les portava al corral. Aquella tarda també va reunir el seu ramat, però, sense saber el perquè, no tenia ganes de tocar. Veia en les ovelles una extranya cosa, i fins el gos, estava angoniós.

--- Una, dos, tres....

Tots els dies, a l'entrada del corral, en Manel contava les ovelles, cridant-les pel seu nom.

--- Quaranta, quaranta una...vuitanta, noranta nou....!En faltava una!

En Manel va tornar a contar una i tres vegades; però..... Sí; en faltava una: Era la GRACIOSA, la entramaliada GRACIOSA.

En Manel estava desesperat. Va deixar el gos perquè vigilés el ramat, i sense perdre temps va marxar corrent i cridant a la GRACIOSA. Car dintre de poc ja seria fosc i els llops farien aparició.....

En Manel corria.....Entrebancs, patinades.....Peró ell continuava corrent i cridant.

De sobte va sentir un gemec. Va parar-se, va escoltar i va dirigir-se sense dubtar cap on havia sentit aquell crit. I allà va trobar a la GRACIOSA, junt a uns esbarcers.

Que havia passat? Doncs que la GRACIOSA s'havia cregut ja grant, que era intel·ligent i no tenia necessitat d'estar sempre sota la vigilància d'en Manel. I aprofitant un descuit d'ell, va apartar-se del ramat, feliç de veure's lliure.

No va pas tardar en donar-se compte que s'havia equivocat. Com que no coneixia els camins, es va perdre i va correr milers de perills. Fins que morta de gana i de por, s'ha havia quedat allà on la havia trobat en Manel.

LA DONA CATALANA

La dona catalana
tan pot ser rossa, com pot ser bruna
pobra, com rica, això és igual.
Enjogassada, com seriosa.
Tan se val llotja, com si és fornosa
Es catalana; el principal.

Es com a filla, bona i creienta.
Es com a esposa, dolça i fidel.
Es com a dona, tot honradesa
Es com a mare font de dolçesa
Si olla, és un àngel
sa llar, un estol.
Si té moixainos per la infantosa
és aspre i ruda pols, atrevits.
Als pobres ajuda; a l'horfe ampara
Que essent donçolla
ja un cor de mare
sent bategar-hi, dins de són pit.

Si en la riquesa sap ser senyora,
quan convé es torna treballadora
per defensar-se en les malvestats
Quan convé crida i també renya
nós sa justícia
sovint s'estrolla
en la grandosa del seu amor.
Tant pot ser rossa, com pot ser bruna
pobre com rica, això és igual
enjogassada com seriosa
Tan se val llotja com si és fornosa
ES CATALANA, EL PRINCIPAL.-

Moltes persones, en la vida dels pobles, passen desapercibudes i és quan han desaparegut que les trobem a faltar i ens recordem d'elles amb enyorament. I un cas d'aquests és el que fou campaner de la nostra vila: en PALET!

Quin artista i quin mestre tocant les campanes!!

Quan brandava les campanes tocant a mort, el ressó trist i planyivol de les mateixes era tan greu que un calfred de llàstima i compassió per el difunt i els seus familiars, envaïa tot el nostre cos!

En canvi quan repicava a bateig pel naixement d'algun nadó, quina alegria no comunicava el tritlleig de les campanes petites i grosses, manejades destrement pels braços forçuts i el cor abrandat d'amor.....!

I quan a les vigilàncies de festes anyals, voltejava a l'ensens les dues campanes grosses i les dues petites, durant llarga estona, quina jóia comunicaven pensant que a l'endemà era festa grossa i a les cases i a la vila seria diferent de l'acostumat!!!

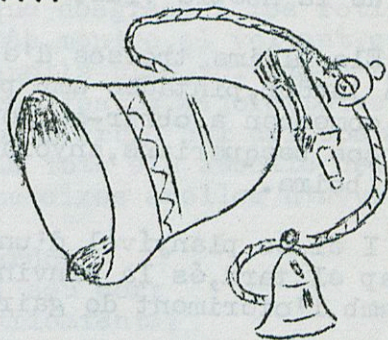
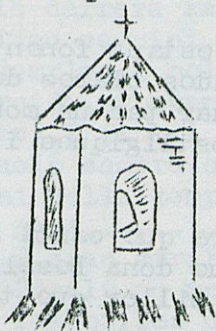
A vegades quan al cap-tard se sentien aquells tocs greus, acompassats i llòbrecs, tothom ja ondevinava que algun veï es trobava en perill de mort i que calia acompanyar el sacerdot a portar-li el VIATIC.....

Però, indubtablement el que més esferia era quan tocava a "mal-temps". Jo ho havia presenciada alguna vegada i era de veure com, quan les nuvolades, acompanyades de llamps i trons, amenaçaven descarregar alguna pedregada, suant d'angoixa per por de no poder esvaïr la tempesta que s'apropava, bogant ara les campanes grosses... ara tritllejant les petites, sense desfalleça, escampava pels aires aquells ressos espordidors que moltes vegades aconseguïen allunyar la tempesta i salvar la collita dels pacífics camperols.....!!!!

I és que en PALET era un campaner veritable... que fèia l'ofici per amor: fins anomenava les campanes amb el seu nom:

:va "Esperança"....som-hi "Tomasa"....repica "Dolors"...i les amanyagava....;perqué hi posava tot el cor en la seva tasca....Indubtablement que de no haver-ho fet d'aquesta manera les campanes no haurien parlat a la gent de la vila com ho feien.

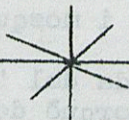
Quina llàstima que homes d'aquesta mena,durant la seva vida,passin sense ponà ni glòria!!!!

A V U I

Dissortadament avui molts pobles gairebé no tenen campanes.I els que en tenen,com tot es va mecanitzant,quan és hora de fer alguna tocada,l'encarregat de dita tasca es limita a apretar un botó i posar en marxa el "carillon" que escamparà per l'aire unes melodies més refinades... més tècniques que les d'abans,però que diuen poca cosa als veïns perquè sonen mecànicament....no són voltejades amb amor com ho fèia el nostre campaner:en PALET.

M.GRATACOS.-

EVOCACIO NOSTALGICA DE LA FESTA MAJOR

La volat, més que corregut, el temps des que vàrem començar l'any. Els dies han succeït a les hores; els mesos als dies; les estacions als mesos.....talment com un engranatge fatídic que , en un compàs rítmic, però imperable, va desengrunant i llençant a l'espai irrecuperable els terrossos ja no tan senyors de la nostra vida.

Els últims trossos d'estiu s'estant fonent i les portes de la tardor, pintades amb pinzellades clares de colors indefinits comencen a obrir-se per a donar pas un món tristoi ple de romanços becquerians, anyorances nostàlgiques i llegendes de fum i boira.

I el so planyívol d'una tenora que canta sota el cel roig de cap el tard, és la benvinguda que dona Besalú a aquesta estació amb l'oferiment de gairebé el millor que té: la festa major.

Quatre dies en què el poble trenca la monotonia de la seva existència i canvia de decoració. En poques hores (deixeu-m'ho recordar) apareixen en el Prat les barraquetes entoldades dels firataires, la "xurreria", els "caballets" i s'aixeca majestuosa la sala de ball de la il.lusió: l'envolat.

Nens i joves disfruten com mai ompanyent la barca, cercant la proesa de tocar la vela per tots dos costats i donen voltes i més voltes en els "caballets" plens de llum en un viatge imaginari que solament s'interromp quan s'ha esgotat el "preu del viatge". I els més infants, sense saber massa el que està passant, s'arrapen amb les mans als manillars dels cotxes i ploren quan la plataforma s'atura i llurs pares els estiren per a fer-los baixar. A la fi ho aconsegueixen amb la promesa de tornar-hi un altre moment, de portar-los a veure la parada dels joguets o de comprar-los-hi una poma vermella posada enmig d'un eixam d'abelles i mosques.

Més enllà, a la parada del "tiro" la gent prova punteria i s'afanya a fer punts perquè de la Festa Major en quedi el

festa

Maior

record d'un portaclaus, d'unes ampolles de licor o d'una d'aquelles nines o gossets peluts que, plens de pols i des d'una petita plataforma, miren indiferents amb llurs ulls cecs de vidre de colors.

Es fa fosc. Des de la plaça la cobla deixa sentir les darreres notes de la darrera sardana que desgrana i les rotllanes puntejen i salten seguint el compàs, mentre, al voltant, centenars d'ulls ho contemplen. I molts d'aquells ulls, voltats d'una noble aureola ja marcida, evocuen d'altres festes majors (potser no massa llunyanes). I fins i tot, aquell arbre sol del costat de la font, habitació sempre oberta de tots els aucells del cel, somia recordant vells temps: les mateixes anelles d'avui, però amb diferenta gent.....

I quan arriba la tardor
Besalú es mou en el seu cor;
les belles dances triomfants;
ballen petits i ballen grans.

I avui aquest i demà aquell
a la plaça no acudiran
però la roda anirà voltant
i els tindrà sempre en el record.

Tot ha acabat, l'aire màgic de la festa s'ha esfumat i han marxat sobre grossos camions els "caballets" de pasta, les joguines i els gossets peluts en busca d'altres indrets on bufin vents de festa, mentres del cel gris comencen a caure aquelles gotetes fines i penetrants i les boires de l'hivern baixen dels cims que ens envolten i, poc a poc, com una blanca mortalla, embolcallen Besalú

ANONIM.-

CONTINUACIO DE LA RELACIO DE DONANTS PER LA
RECONSTRUCCIO DE LA CASA DE COLONIES DE
"SANT PERE ASTUIG"

DONANTS

Suma anterior '97.000--

Familia Buch

Narcis Lagares

Hills de P.Vila

E.Vila Juvinyà

Vicens Alabert

Josep Oliveras

J.Canadell

Dr.Damià Estela

TOTAL DONATIUS 138.000'--

AQUESTA RELACIO S'AMPLIARA AMB NOVES APORTACIONS
QUE PUBLICAREM EN ELS PROPERS BUTLLETINS.-

AGRAITS!!!!

FUTBOL

Deixem per més endavant els "intervius" als responsables. Esperant que d'aquí un mes les coses, ja més avençades, donin més motiu de diàleg.

Deixem però constància en aquest primer article de l'objectiu que s'ha de perseguir: L'ASCENS DE CATEGORIA. Per a això cal una unió total entre directiva, jugadors i afició. !Aficionats! que la vostra assistència i aplaudiment sigui una realitat en aquest campionat. La vostra ajuda incondicional és necessària. !Jugadors! Formeu un bloc d'amics, doneu al conjunt, aquella il·lusió i força capaç de l'empresa millor. !Directius! No defalliu en vostre empeny. Sols els atrevits aconseguisen l'objectiu.

Tan de bó que al final poguem cridar: "Ra, ra, ra, el Besalú Campió".

BREU RESENYA DEL PARTIT: C.D. BESALU 2 S. ESTEBA 1

El nostre equip renovat en quasi la seva totalitat ha donat en aquest primer partit una mostra de les seves possibilitats. L'incrustament de gent jove, ha donat un aire nou. I els veterans l'experiència adequada. Dues coses imprescindibles per fer el "Koctel" necessari per a obtenir l'objectiu senyalat. El joc desplegat en aquest partit, va ser vistós i ben dibuixat. Sols la mala sort va privar d'un resultat més clar. Esperem que l'afany de victòria demostrat estigui patent en tot el campionat.

ASCENDENT. -

INFANTIL

Per a esperar el campionat d'Espanya, els nostres infantils estan intensificant els entrenaments i els partits amistosos:

Entrenaments, cada dimarts i dijous a les 9 del vespre en el camp, curses, salts, gimnàs, i un partidet amb una duració de hora i mitja ens ajudarà a posar-nos físicament forts, els diumenges partits amistosos, per anar perfilant l'equip de la temporada.

Dels partits amistosos fets hem fet aquets resultats:

C.D. BESALU 2	MONTAGUT C.F.	2
C.F.S. LLORENC	O C.D. BESALU	7
U.D. VILAFANT	O C.D. BESALU	3
C.D. BESALU	1 MONTESA C.F.	1

Esperem de la bona afició local els aplaudiments i la correcció amb l'equip visitant, Mercès. -

QUINZE DIES D'ALEGRIA (DIARI de les Colònies de nones)

(continuem)

DIMARTS, dia 20, juliol

Aquest primer despertar a la nostra casa de Colònies ha estat un xic tempestuós. Vull dir que los monitors han tingut que posar-se un xic soriosos, quan a primers hores los nones ja feien xivarri. Actituts comprensibles les dues. D'una part els nervis, el canvi d'ambient, el trobar-se plegades era difícil que es mantinguessin en silenci i més encara dormides. La serietat era norma que es tenia de fer-ne us, si es volia imprimir a les Colònies un ordre. Endemés el descans és sempre necessari si després les forces han d'estar a punt per saltar i jugar.

Gimnàs, neteja personal i esmorzar. Després arreglar la casa i posar-la a tó. El neguit d'anar-se a banyar ja es fa palpable.

Hora de sol, temps del bany. L'aigua és freda i el lloc triat avui un xic pedregós. Caldrà fer exploració pels dies vinents.

Ens ha arribat la cuinera. Tot seguit s'ha posat a preparar el dinar. Sabeu el nom! Es diu Carme.

Es l'hora del dinar. Bona gana! Un bon plat de macarrons i un bistec de Can Clotes.

Temps lliure, esplai... i un joc d'observació. Senzill, però engresvador. Proves d'observació, llestesa, agilitat, olfacte... etc. Danses i berenar amenitzat amb llonganissa.

Arribada la vespreada i tot ja volta entorn la preparació de la Vetllada. Per grups cal preparar-se un conte, que després tindran que representar. Al final de la vetllada dormir. I de veritat que s'ha dormit! Tant bon punt la pell ha tocat els llençols.

DIMECRES 21.

Bon dia i bona dormida!

Xerrada, sobre l'alegria. És lema d'aquestes Colònies. Alegria és un servei que hem de fer i que els demés n'han de participar. "Les nostres flors poden ser els nostres somriures".

Cant. I veïssiu com canten! Dona bó escoltar-les. La Mª Mercé n'és la responsable. Amb guitarra i els dits rescant-la, dona ales a l'il·lusió perquè brollin boniques cançons.

Treballs manuals. Avui uns murals, amb una fita concreta: L'ALEGRIA. Les nenes han intentat plasmar amb fotografies, dibuixos.... tot el significat del que reporta alegria.

DIJOUS, 22

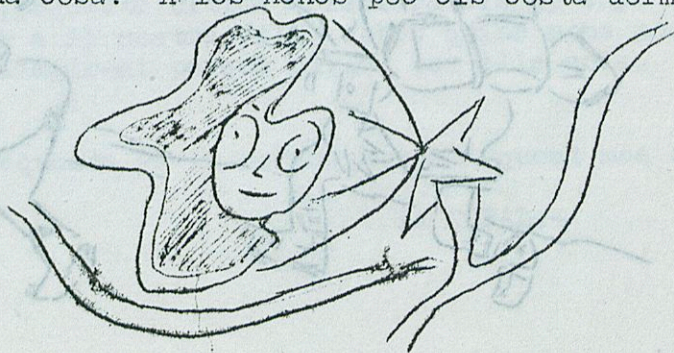
Avui d'especial un joc de pista. Tot molt bé, si no hagués estat la pluja que ens ha fet anar a casa. Encara varem intentar quedar-nos a una font propera, però els trons ens varen fer por de veritat. El "parte" que ens va donar un home d'aquestes massies, molt esperançador, no ens va donar la moral i la seguretat degudes. El berenar no va semblar tant bó. I és que una bona aigua.....

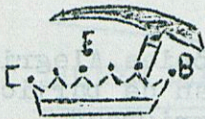
DIVENDRES, 23

Matí, i anyorant el dia abans, hem organitzat un joc. Aquesta vegada hem assegurat el tret. Però....., encara la pluja ha tornat a aparèixer tan bon punt arribavem a la casa. De quin ens hem escapat! Amb directe vàrem tenir que entrar taules i bancs de la galeria, per poder menjar amb tranquil·litat.

Treballs manuals. Titelles. Cada equip ha tingut que escollir un conte. Després fer els ninots corresponents i al vespre fer-nos aquesta sessió de titelles.

¿Sabeu una cosa? A les nenes poc els costa dormir-se. Bona senyal !

FERRADES D'EXCURSIONISME

Avui farem una mica d'història de l'excursionisme a Catalunya.

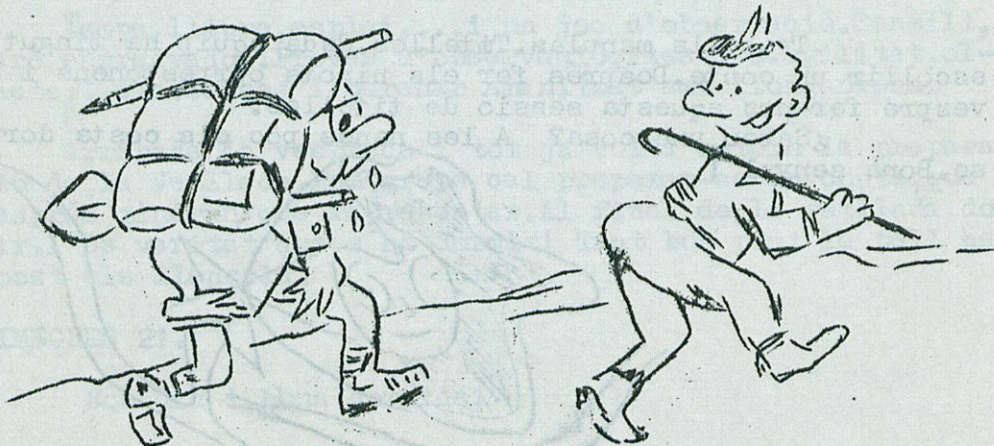
Comença al darrer quart del segle XIX, concretament l'any 1876. Josep FILLER i INCLES, junt amb quatre companys més dundaren, al peu del Turó de Mongat, la primera societat esportiva catalana, que prenia el nom de "ASSOCIACIÓ CATALANISTA D'EXCURSIONS CIENTÍFIQUES". Aquesta societat no era, com es pot veure pel seu nom, una associació solament per a la pràctica de l'excursionisme, sinó que les seves sortides tenien més aviat caire científic, cercant vestigis històrics, artístics i arqueològics.

L'any 1891 l'esmentada associació donà a llum el "CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA" anomenat president al senyor Antoni Rubió i Lluch.

La primera excursió que portaren a cap fou la de Queralps, Núria, Coma de Vaca, Tragurà, Camprodon. També cal dir que la primera excursió invernal fou anar de Queralps a Núria l'any 1894. Els excursionistes eren Enric Alexandre i Antoni Amatller.

Més endavant seguirem contant la història del nostre excursionisme. Fins a l'altre si a Déu plau.--

EL CENTRE.

NOMES ESTONIA UNA

CRUCIGAMA ANTERIOR

H.-1.-Terranova.2.-adroH-Lid.3.-Rin-odiaR.4.-Sp-Cresta.
5.-Io-Ral-iP.6.-C-No-arC.-7.-Item-Troj.8.-ocnabeR-A.

V.- Tarsicio.-2.-Edipo-Tc.-3.Rrn-Nen.-4.Ro-Croma.-5.
Ahora-B.-6.N,Delaté.-7.oliS-Rrr.-8.Viático.-9.adraP-
Ja.-

Crucigrama N° 2

1. Perteneciente a la liturgia.-
2. Encargado de dirigir la oración de los fieles mahometanos-Novena letra del alfabeto griego (revés),
3. Expresión compuesta de dos términos, separados por los signos de suma y resta (álgebra).-4. Se dice de la vocal que se pronuncia sin acento prosódico (masculino)-Poeta e historiador griego, amigo de Esquilo y Pericles (revés).-5. Músico compositor italiano del siglo XVIII - Tonelada métrica (revés).-6. Duque de Bologno m. el 642 en una batalla contra los eslavos - Segundo servidor.-7. Marchar (revés) - Preposición (revés) - Garbo, gracia.-8. Nombre propio - Región de Erecia, a orillas del mar jónico.-9. Perteneciente o relativo a la solva (revés).-

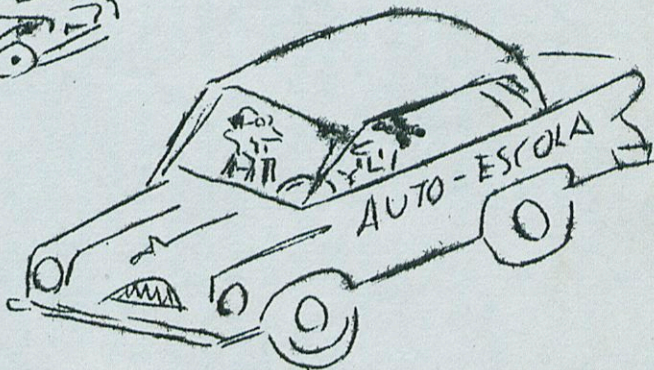
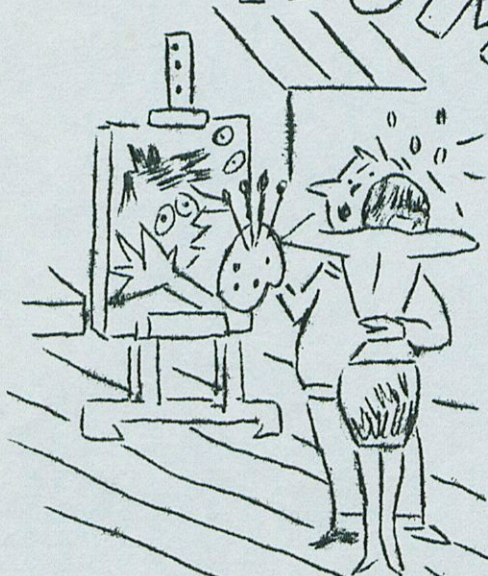
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

1. Caso con los que los antiguos romanos hacían las libaciones.-2. Ejecuta una cosa a ejemplo o semejanza de otra.-Cien y seis (revés).-3. Dícese del indio filipino que prestaba servicio de tanoría-Escuché.-4. El ser supremo entre los iroqueses.-5. Vulgarmente, emmohece.-6. En catalán, que da alegría-Preposición latina-Consonantes.-7. Río de Francia que desemboca en el Eure, cerca de Louviers- Río de España que desemboca en el Miño.-8. Prefijo equivalente a con - Célebre pensador holandés, considerado el primer humanista de su época (revés).-9. Época en que el sol se halla en uno de los dos trópicos (revés)

HUMOR

ANIM, ANIM, SENYORETA; L'HI
ASEGURO QUE VÈ. NO ES AQUESTA.

FACI SEMPRE EL CONTRARI DEL QUE PENSA.....

HORARIS DE MISSES :

Dissabtes, a les 8 vespre

Diumenges, 7'30, 9 i 11 del matí
